

El Cant de la Sibil·la més antic a Catalunya, amb Espriu com una nova Sibil·la

Dm, 23/12/2014 per Catalunya Religió

(CR) La Basílica de [Santa Maria del Mar de Barcelona](#) torna a proposa la representació actualitzada del Cant de Sibil·la que va iniciar l'any passat. El 24 de desembre a les 11 de la nit s'iniciarà la interpretació tradicional del Cant de la Sibil·la amb un text català inspirat en la tradició llatina de sant Agustí. És la versió que es representa amb cor i acompanyament musical des del 1948.

Però després del Cant i abans de la Missa del Gall, s'actualitzarà la figura de la Sibil·la a través de lectura de diversos textos de **Salvador Espriu**. El rector de la basílica, **Salvador Pié**, explica que es pretén acostar a les Sibil·les d'avui les veus que des de fora l'àmbit estrictament cristià que estan obertes a una possible transcendència en clau de diàleg o Atri dels gentils. Per això, s'introduirà en la prèvia a la Missa del Gall el plantejament respectuós del poeta Espriu davant del fenomen religiós. Aquest acte, que vol establir ponts entre la litúrgia i la cultura, s'organitza amb el suport de la [Fundació Blanquerna](#) i de la [Fundació Joan Maragall](#).

Els vestigis del Cant de la Sibil·la es remunta fa més de mil anys i fa ús de textos d'unes profetesses paganes, anomenades Sibil·les a Grècia i a Roma, que davant de grans tribulacions auguraven la vinguda final de la salvació. Aquests vestigis els trobem a Catalunya i a les Illes Balears i la seva significació va anar creixent en el món catòlic de tal forma que Michelangelo, al pintar per encàrrec papal la Capella Sixtina el segle XV, hi va incloure cinc Sibil·les paganes, les quals havien predit d'alguna manera l'era cristiana. Més endavant, però, el Concili de Trento del segle XVI va prohibir-ne la seva difusió per la seva forma massa teatral.

L'enllaç de la Sibil·la amb Espriu parteix del fet que el poeta és molt més proper al món contemporani que les Sibil·les i amb qui és més fàcil avui compartir preguntes. Espriu participa de l'influent corrent existencialista que travessa la cultura europea a partir de les dues postguerres mundials del segle XX. "Els creients ens sentim a prop també dels qui, no reconeixent-se part de cap tradició religiosa, busquen sincerament la veritat, la bondat i la bellesa, que per a nosaltres

tenen la seva màxima expressió i la seva font en Déu”, diu el papa Francesc a l'*Evangelii Gaudium* (257). És en aquest context que Espriu fa de pont contemporani entre la tradició de la Sibilla i la celebració d'avui del Nadal amb textos que expressen la seva preocupació transcendent en poemes com “El caminant i el mur”, “Setmana Santa”, o “Final del laberint”.

La Catedral de [Barcelona](#), [Urgell](#) i [Tarragona](#) són alguns dels llocs on es pot veure la representació d'aquesta tradició d'origen medieval que parla del Judici i de la fi del món just abans d'iniciar la celebració litúrgica del naixement del Fill de Déu.

D'altra banda, dins de la voluntat d'establir ponts amb la realitat cultural, Santa Maria del Mar de Barcelona, a les 18 hores també torna a convocar la “Misa Navideña con animación Latinamericana”, organitzada amb FedeLatina, la Federació d'Entitats Llatinoamericanes de Catalunya.